

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady równego traktowania.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasad rządzących wykonywaniem umów przez Komisję, a mianowicie zasady dobrej wiary oraz zasady dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2016 r. – Ryanair i Airport Marketing Services/Komisja

(Sprawa T-77/16)

(2016/C 165/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair Ltd (Dublin, Irlandia) oraz Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (przedstawiciele: adwokaci G. Berrisch, E. Vahida i I. Metaxas-Maragkidis oraz B. Byrne, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 oraz art. 3, 4 i 5 decyzji Komisji Europejskiej – w zakresie w jakim dotyczy ona skarżących – z dnia 1 października 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.27339 uznającej, że Ryanair i Airport Marketing Services otrzymali bezprawną i niezgodną z rynkiem wewnętrznym pomoc od *Flugplatz GmbH Aeroville Zweibrücken* („FGAZ”)/*Flughafen Zweibrücken GmbH* („FZG”) oraz od Land Rhineland-Palatine; oraz
- obciążenie Komisji kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia w decyzji art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zasady dobrej administracji oraz prawa skarżących do obrony, gdyż Komisja nie zezwoliła skarżącym na dostęp do akt postępowania wyjaśniającego oraz nie dała im możliwości skutecznego przedstawienia ich stanowiska.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, gdyż Komisja błędnie zastosowała test prywatnego inwestora poprzez dokonanie łącznej analizy umowy w sprawie usług lotniskowych zawartej z Ryanairem oraz umowy w sprawie usług marketingowych zawartej z AMS. Ponadto Komisja błędnie odmówiła oparcia się na analizie porównawczej. Pośrednio, Komisja nie przypisała odpowiedniej wartości usługom marketingowym, błędnie odrzuciła uzasadnienia decyzji landu o zakupie takich usług, błędnie nie uwzględniła możliwości, że część usług marketingowych mogła zostać nabyta dla realizacji celów interesu ogólnego, oparła swoje wnioski na niepełnych i nieodpowiednich danych wykorzystanych do obliczenia rentowności, zastosowała nadmiernie krótki horyzont czasowy, niesłusznie oparła swą ocenę tylko na uzgodnionej trasie oraz pominęła efekty sieciowe, jakich osiągnięcia lotnisko mogło oczekiwać ze swych powiązań z Ryanairem.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, gdyż Komisja nie wykazała selektywnego charakteru.

4. Zarzut czwarty, podniesiony posiłkowo, dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE oraz 108 ust. 2 TFUE, gdyż Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie oraz naruszyła prawo, gdy stwierdziła, że pomoc na rzecz Ryanaira oraz AMS była równa łącznym krańcowym stratom lotniska, a nie faktyczną korzyścią dla Ryanaira oraz AMS. Komisja powinna była zbadać, w jakim zakresie rzekoma korzyść została rzeczywiście przeniesiona na pasażerów Ryanaira. Ponadto Komisja nie określiła ilościowo jakiegokolwiek przewagi konkurencyjnej, jaką Ryanair uzyskał dzięki rzekomym przepływom płatności poniżej kosztów. Wreszcie Komisja nie wyjaśniła należycie, dlaczego odzyskanie określonej w decyzji kwoty pomocy było konieczne do zapewnienia przywrócenia sytuacji sprzed przyznania pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 16 marca 2016 r. – Puma/EUIPO (FOREVER FASTER)

(Sprawa T-104/16)

(2016/C 165/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Puma SE (Herzogenaurach, Niemcy) (przedstawiciel: prawnik M. Schunke)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską słownego znaku towarowego „FOREVER FASTER” – zgłoszenie nr 1 217 411

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 stycznia 2016 r. w sprawie R 770/2015-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i nakazanie EUIPO dopuszczenia rejestracji określenia „FOREVER FASTER” dla zakwestionowanych towarów;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie zasad równości i dobrej administracji ustanowionych w prawie europejskim.

Skarga wniesiona w dniu 18 marca 2016 r. – Laboratoire de la mer/EUIPO – Boehringer Ingelheim Pharma (RESPIMER)

(Sprawa T-109/16)

(2016/C 165/18)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Laboratoire de la mer (Saint-Malo, Francja) (przedstawiciel: adwokat S. Szilvasi)